

Царствіе Твое!“ Иисусъ Христосъ отговорилъ : „истина ти говорѣхъ, днесъ ще бѣдешъ съ Мене въ рай.“ Таковымъ образомъ Иисусъ Христосъ не само простилъ покаившагося грѣшника, но още го въвелъ и въ рай, жилище-то на свѣтлинѣ-тъ и на блаженство-то. Примѣра-тъ на благочестивыя-тъ разбойникъ показва, че чрѣзъ истинно покаяніе всякога можемъ да принаме прощеніе, ако само Богъ, по Свое-то дълготърпѣніе, ни даде още время и возможность да ся покаемъ.

При кръста на Господа Иисуса стояли Прѣсвятая Марія—Майка Му, сестра ѝ—Марія Клеопова и Марія Магдалина; тукъ ся намиралъ такожде възлюбленный Му ученикъ, Св. Іоаннъ, който ишълъ слѣдъ Него и на сѣдилище-то и на губително-то мѣсто. Той отъ любовь камъ Иисуса Христа не гледалъ ни на ругателства, ни на опасность, ни на самъ смърть. Всички они стояли въ глѣбочайшѣ скѣрбъ и съ неизяснимо душевно кѣсане гледали на страданія-та Иисусовы, а особенно Причиста-та Му Майка. Исполнило ся пророчество-то на Св. Симеона: оръжіе пронизало сърдце-то ѝ. Иисусъ Христосъ, като видѣлъ Майкѣ Си, казалъ ѝ, като посочилъ съ очи-тъ Си на Іоанна: „се сынъ твой!“ Послѣ, като погледалъ на ученика, казалъ Іоанну: „се мати твоя!“ Отъ нежъ минутѣ Іоаннъ взелъ Прѣсвятѣ Маріѣ у дома си и показвалъ камъ неѣхъ благоговѣйно почтеніе, като на Майкѣ на Господа Иисуса.

ГЛАВА LXXXIX.

Иисусъ Христосъ прѣдава духъ.

Былъ шестый часъ отъ дня, или дванадесятый по сѣгашне-то счисленіе, кога распели Господа Иисуса. Отъ него часъ темнота веднага покрыва всичкѣ-тъ земѣ до часа девятаго, сѣлнце-то помъркнѣло верѣдъ полъ день. Враго-